6 וַיִּדַּבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב
מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרִיחוֹ לֵאמֹר: צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנָתְנוּ לַלְוִיִּם מִנַּחֲלַת אֲחֻזָּתָם עָרִים לָשָׁבֶת
וּמִגְרָשׁ לֶעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם: וְהָיוּ
הֶעָרִים לָהֶם לָשָׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶם יִהְיוּ לִבְהֶמְתָּם
וְלִרְכֻשָׁם וּלְכָל חַיָּתָם: וּמִגְרְשֵׁי הֶעָרִים אֲשֶׁר
תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם מִקִּיר הָעִיר וָחוּצָה אֶלֶף אַמָּה
סָבִיב: וּמַדְתֶּם מִחוּץ לָעִיר אֶת פְּאַת קָדִמָה
אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֶת פְּאַת נֶגֶב אַלְפַּיִם בָּאַמָּה
וְאֶת פְּאַת יָם אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֶת פְּאַת צָפוֹן
אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְהָעִיר בַּתָּוֶךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרְשֵׁי
הֶעָרִים: וְאֵת אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אֵת
שֵׁשׁ עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֻס שָׁמָּה הֹרֵג
וְעֲלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר:
כָּל הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה
עִיר אֹתָן וְאֶת מִגְרְשֵׁיהֶן: וְהֶעָרִים אֲשֶׁר
תִּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרַב תַּרְבּוּ
וּמֵאֵת הַמְעַט תַּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר
יִנְחָלוּ יִתֵּן מֵעָרָיו לַלְוִיִּם:

ס

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת
הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן: וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי
מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנָס שָׁמָּה רֹצֵחַ מַכֵּה נֶפֶשׁ
בִּשְׁגָגָה: וְהָיוּ לָכֶם הֶעָרִים לְמִקְלָט מִגֹּאֵל וְלֹא
יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט:

ומליל יי עם משה כמיש
בני ישראל ותמלל עלוהי
דירתיה למיתב ותקיף ית בני ישראל
ויתנון ללויאי מאחסנת אחסנתהון
קריין למיתב ורוח לקריא סחרנהון
יתתנון ללויאי ויהון קריא להון
למיתב ורוחיהון יהון לבעירהון
ולקנינהון ולכל חיוההון ורוחי
קריא די תתנון ללויאי מיפותל
קרתא ולברא אלף אמין סחור
סחו ותמשחנון מברא לקרתא
ית רוח קדומא תרין אלפין אמין
וית דרום תרין אלפין אמין
וית רוח מערבא תרין אלפין אמין
וית דרום צפונא תרין אלפי אמין
וקרתא בגויכדין יהי להון רוחי
קריא וית קריא די תתנון ללויאי
ית שית קרוי שיזוכותא די תתנון
למערק לתמן קטלא ועליהון
תתנון ארבעין ותרתין קריוו כל
קריא די תתנון ללויאי ארבעין
ותמני קרוין יהון הון וית רוחיהון
וקריא די תתנון מאחזת בני
ישראל מן סגי אי תסגון ומן
זעירי תזערון גבר כפום
אחסנתיה די יחסנון יתן מקריה
ללויאי:
ומליל יי עם משה למימר
ומר לון בני ישראל
ותימר להון ארי אתון עברין ית
ירדנא לארעא דכנען ותתמנון
לכון קרוין קריי שיזבותא יהון
לכון ויערוק תמן קטלא די
יקטול נפשיא בשלו ויהון לכון
קריא מן גואל דמא
ולא ימות קטולא עד דיקום קדם
כנשתא לדינא:

ואתו ית בני ישראל שהב
יתחלון יותה להם
ויחלקותה: ומגרש
בווז ויקוש חלק חוצפי
סביב להיות לעי לעי ומן
רשיון לכנות טם כיתי
ולו ושוועטא ולו לזרוע
זרישה: ולפחיתם לפ
חיתם לפ יצחקה: ולק
יומה סביב: ויחרין הון
ווז אלפים הוא כיצ
אלפים הון עתק להם
סביב ווהם אולף הפיוני
ומגרש והחיעונם
לשדות וכרמים:
והקיותם ארן הקריה
יולו לסון הזמנה: וקן
הון חוז כי הקרה יי
לאיך לפי: ואגיל
ויפנ גיולהדם קרוב
לעריה: שש
ערי מקלט ומגד
שלשם לכהכיל ומה
בחיין שלש ערים מעבר
הירדן לא היו קלטודך
עד שעבדו פלש טעקן
יהושע כארץ כנען ית
שלש הערים ונו יושב
שבזרון כנען ושעה
שכטים ושומרון היו
אלו סביב הטוה ומן
ערי מקלט שלהם ושום
רבלעד נפתלי רומים
כרמל גלעד הידתשבי מן
עקבה ודם: ואום שלי מגל
הכהן יוחן זהמוכר נהוק
בשוק אלו מהוק מחיד
ומולוד שהוק שלהם